הקומץ רבה פרק שלישי מנחות לה

גרייפא לבריייפא. (ע) (מכאן) וסיה כי יביאך קודם לקדש ונעשים קמיצת מיטה ס): פשיטא גרייפא לגרייפא. כגון שהיה לו קמיצת שממ' ס) להיכי יביאך: פי בריייפא לבריייפא. כגון שהיה לו קמיצת בשמאל, וקדש בימין של מנין: מיפוק. גמר לאחר שנתן הלבונה

בכתיבה "דרך הספר הרחב שבכתיבה עשיין כמין כוי ידים שקורין גופ"ן ומכוים התגרות דרך ספר וטעמא בבני התלכטות ומוקי מנ' הפעטה מכל מחת מעט והל' נשתרע לרוכה וסופלה לאותו תוכך ומחילה על תוכן של ג' הפעטה ופופר תוכן של ג' "הפעטה על רחבו של זה והוא בית מקטו של תפילין וגרלה כמין קף של נגר: מפגרפא. כלומר הרלועה של תפילין סביב לתוכו מיטרת יכפיל סקלף סביב הרלועה כמין שמושים לפי המכוסים שלא תהא הרלועה קבועה תוך ולוך ומתוך רוחב מוסבה תוך זה ומקצר רלוף זה ונשתן מגרפא"ת שמכוים ומשבה לכל לד שירלה: שי"ן של תפילין. (לביש ז) מילוה שנתן קמיטים דקים סקלף וגרלין בו כמין ש"ן: וגריך שיניע חרין. מרין נמשלה לעטר עד בית משבו דהייט מיטרת ס): כיון דמינכר. מרין לנמשלה קלא לן גריך לכניע למקום החסר: קיפפא. קלף: ריפופא. נקב: פלא כמין. של עור ולא של מי ומי ופסקו: מדומה לי יפפא. מפני שלא שמע יתמרו נדרן הוא ומדם חכמים בלבבו והתירוהו בלרעות: ודבר אחר. שמא יתמרו תמהו נדה בעל ובלבבו כדם: של תכלת. (לעיל ס) מין הוא: מכפיים. לפיעל לבעות ולא"ל יעקב שמורות מכעין: שמפפכין ליה. מה שכפיים (ב) בתוך וגרלה שלהם: תפילין מרוכעות י) בעופרן. בתפירתן יעשה להם ריבוע שלא יהא שנוך שום בתפירה יותר מדאי שלא יכוון ויקרי רחבו שקורין לגרלי"ר: ובלכלוכן. שיהא ריבוען מכוון לרכו כרחבו כדי שיהא להם תוכו תוכן מלכסן שמחזרו חכמים (סוכה קף ח). כל שמחת בריבוען שמחת ומרי מומחי בלכלוכתא ולא יהא לרכו יתר על רחבו שאין בתי' יכ בגו' שיעור תפילין מגולח. כיס שבה תפילין מגולח שלין להם כיס שבה שלא יכוון [ס] בתפילין [ס] בכיס [ס] ויכה ליתנו בתוך הקופה שלא יכנסו התפילין בריבוען: ואין בה פנוי. תמרוכעות הלכה למשה מסיני: כפפגוש. שעור כיס שבשם תחוד ביוקר לכל מגול כמגיל וכמעטף לשמל דכתיב שהרי יש להם ["כיס] משבה: פלא. זהו שור של כיסים יג): שפים. שי הפעטה בשני כיסים. [ס] שלא כנגד זה יד) [כיסים הממוטה] שלא זה כנגד זה שבתוך זה כתיב תחד שלין קרע רוחה לת תבינו שבכיס הפנימי ביניהם שלא יהא כנגד זה שבפסק זה כתיב תחד חה בשלין קרע רוחה לת תבינו שבכיס הפנימי ביניהם (ג) : מו) <(ע) פמרן. כי כיסים הממוכים דפסולים: כמדפפא. ופסקו ודלי טור מקולקל הוא ע) : דפפלי י) בשילפא. כלומר כשור ומפסט: ושדר פליס. כמשיכן מחר וכוון יח) : שילפא. שור כמו (ויקרא ס) והפשיט "חלמה יג) (פלא ע"ג דסדר) פליס. נשן מיטור שמחבר הקמע למקום : ח"ל

אלא נוייתא לבריייתא ובריייתא לנוייתא, אבל נוייתא לנוייתא, ובריייתא לבריייתא, ליתי לן בה, א"ל לרבא מאי שנא נוייתא לבריייתא ובריייתא לנוייתא, ולא דקר דבעי למיחז אוירא לא קא חזייא, והא דלא ס) קא בעי למיחז אוירא קא חזייא, בריייתא לבריייתא ונוייתא לנוייתא נמי דקר דבעיא למיחז אוירא דימן קא חזייא אוירא דשמאל, ודשמאל קא חזייא אוירא דימן, אלא ל"ש. ואמר רב חנגאל אמר רב * "תיתורא דתפילין הלכה למשה מסיני, אמר אביי מ)מעברתא דתפילין הלכה למשה מסיני, *ואמר אביי ש"ין של תפילין הלכה למשה מסיני, וצריך שיניע חרין למקום התר, רב דימי מנהרדעא אמר קיון דמנכר לא צריך ואמר אביי האי קלפא דתפילין צריך למיברקה דדילמא אתי בה ריעותא ובעינא כתיבה תמה, וליכא רב דימי מנהרדעא אמר לא צריך, קולמוסא בריך לה. אר יצחק *רצועות שחורות הלכה למשה מסיני מתיבי תפילין אין קושרין אותן אלא בסיגן בין יחוקות בין שחורות בין לבנות, ארמיות לא יעשה מפני גנאי, ולבר אדר"י יהודה מעשה בתלמידו של ר"ע שהיה קושר תפילין בלשונות של חבלה ולא אמר לו דבר, אפשר אותו צדיק ראה תלמידו ולא מיחה בו, אמר לך הן לא ראה אותו ואם ראה אותו לא היה מניחו, מעשה בהורקנוס בנו של ר' אליעזר בן הורקנוס שהיה קושר תפיליו בלשונות של ארמן ולא אמר לו דבר, אפשר אותו צדיק ראה בנו ולא מיחה בו, אמרו לו הן לא ראה אותו ואם ראה אותו לא היה מניחו קתני מיהא בין יחוקות בין שחורות ובין לבנות לא קשיא כאן מבפנים כאן מבחוץ, אי מבפנים מאי גנאי ודבר אחר, אלא: זימנין דמתהפכין ליה. *תנא נ) תפילין מרובעות הלכה למשה מסיני אמר *רב פפא בתפרן יבאבלכסנן לימא מסייע ליה, והעושה *תפילתו עגולה סבורה היא שהיא מצוה אמר רב פפא מתני' דעבדא כי אמותא. אמר רב הונא תפילין כל זמן שפני מבולא קיימת כשירות, רב חסדא אמר נפסקו שתים כשירות שלש פסולות, אמר רבא הא דאמרת שתים כשירות לא אמרן אלא "זה שלא כנגד "זה, אבל זה כנגד זה פסולות, וזה כנגד זה נמי לא אמרן אלא בחדתתא, אבל בעתיקתא ליקבה, אמר ליה אביי לרבינוסף ולכי דמיין חדתתא ולכי דמיין עתיקתא, אמר ליה כל היכא ג) (ביי) ושחלי ביה בשדרא והדר ד) חלים = עתיקתא, ואידך = חדתתא, וא"צ

תיתורא דתפילין הלכה למשה מסיני. הוא שעור שבמכסה פי הכתים והוא היא פיטא שעשה על תפילין וגרלה כמין קף של נגר ומשמע מתוך פירוש הקונטרס שהכתים שבמיטרת הכל משוי תחד ג) ותין טפגין ק. מ"ר:

מעברתא דתפילין. הוא השור שבמכסה מכפיטא שעור שבכסל למקה לכפות פי הכתים ומכוים בו הלטשה וקלקלת מעברתא על פני שעליה שלא יכו הלטשה קבועה תוך לעבי שמעבירין ומוסבן לכל לד שילה מתוך הקף ומקצר רלוף זה ובעברן פרק מעבר פי' מעברתא כב) "הוא תיתורא וכן נשרים נקרלין מעברתא ד) "ותיתורא הוא מקום שמכוסין בו הלטשה וקלקלת מעברתא דתפילין וגרלה דלת פירש שעברן כן בשביל שיהא מעברתא דתפילין ותיתורא דתפילין הכל א' ס) דבגמ' מציב ליה בתרתי שלא שהוא מקום שמחברי להדדי מציב לה בחדא ו"מ מעברתא לשעה קטנה שמעבירין ממקה על פני מפילין על יד ולחן גרלה לפסול מקום שלוט יהא כל הכתים שם ולא יהא לריך לשנות מקום שלוט יהא כלוי מזה לעל שיך שלא יהא כלוי מזה כל הכתים שם אלא נוטה שלא כי מבר ביתא לחדינתי ממן ושוב הממל דכיון שהיון שלוט יהא כלוי מזה כלוי